

Problem pierwotnej stabilizacji panewki endoprotezy przy rozległych ubytkach kostnych w operacjach rewizyjnych biodra

XXXIII Zjazd Naukowy Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego. Kraków 2000, Streszczenia, W32

Andrzej Pozowski

Specjalistyczny Rehabilitacyjno – Ortopedyczny Zespół Opieki Zdrowotnej we Wrocławiu

W artykule autorzy omawiają wyniki średniodługie chorych u których zastosowano realloplastykę pierwszą lub kolejną części panewkowej endoprotezy po uprzednim uzupełnieniu ubytków jamistych i segmentarnych. Analizie poddano 74 operowane stawy biodrowe u 51 kobiet i 23 mężczyzn. U 9 kobiet i 2 mężczyzn realloplastykę wykonano obustronnie. Średnia wieku operowanych 68,3 lata. Od operacji pierwotnej do czasu wykonania realloplastyki upłynęło średnio 13,4 lat. Maksymalny okres funkcjonowania biodra po alloplastyce pierwotnej to 22 lata (endoproteza Mc Kee-Farrara). Najkrótszy 4 lata (endoproteza Elite Plus). Czas obserwacji od 2 do 16 lat, średnio 6,7 lat. Badania wykazały, że wyniki niezadowalające w wyniku braku stabilizacji wtórnej miały miejsce w biodrach, w których rozległe ubytki nie pozwoliły na uzyskanie odpowiednio długiej stabilizacji pierwotnej.